

ASC-10-0048

U parnici između

██████████

██████████, Gnjilane

kojeg zastupa Gnjilane, Gos. ██████████,

Tužilac/Žalilac

protiv

1. DP ██████████

██████████ Gnjilane

2. Kosovske agencije za privatizaciju,

ulica Ilir Konushevci br. 8, Priština,

tuženih

Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (PKVS), u sastavu Ruchard Winkelhofer, predsednik PKVS, kao predsedavajući sudija, Torsten Frank Koschinka i Mr. sc. Sahit Sylejmani, sudije, po žalbi tužioca na rešenje Sudskog veća PKVS od 18. maja 2010. godine, SCC-09-0235, nakon većanja održanog 11. novembra 2010. godine, izdaje sledeće

REŠENJE

1. Žalba se odbija kao nedopuštena.

2. Kad je reč o žalbi, tačka 2 rešenje Sudskog veća od 18. maja 2010. godine, SCC-09-0235 poništava se.

3. Žalilac je obavezan da Posebnoj komori plati sudske troškove u iznosu od 55,--evra.

Obrazloženje

Nalogom od 30. decembra 2009. godine, koji je tužiocu uručen 18. januara 2010. godine, Sudsko veće PKVS tražilo je da tužilac svoju tužbu od 22. decembra 2009. godine, koja je podnesena samo na albanskom jeziku, dopuni sa prevodom na engleski jezik i da popuni ostale nedostatke u roku od 30 dana (podnesak/priložak valjanog punomoćja, dokaz obaveštenja Agenciji, i ime i adresu dostavljanja pismena tuženom preduzeću [REDACTED]).

Dana 19. februara 2010. godine, tužilac je podneo podnesak kojim odgovara na nalog.

Osporenim rešenjem od 18. maja 2010. godine, Sudsko veće PKVS odbilo je tužbu kao nedopuštenu (tačka 1), jer tužilac nije dostavio valjano punomoćje, koje je on potpisao, i nije dostavio potpuno ime i adresu za uručenje pismena tuženome preduzeću [REDACTED]). U ovom rešenju Sudsko veće je dalje istaklo da žalba može da bude podnesena (Žalbenom veću PKVS) u roku od 30 dana (tačka 2).

Rešenje je uručeno tužiocu 9. juna 2010. godine.

U žalbi, koja je poslata poštom 9. jula 2010. godine u koverti adresiranoj na Vrhovni sud Kosova, tužilac (kojeg zastupa advokat [REDACTED]) traži da je to rešenje poništi.

Žalba mora da bude odbijena kao nedopuštena.

Shodno članu 9.5 Uredbe UNMIK-a 2008/4, na rešenje Sudskog veća PKVS može da bude izjavljena žalba pred Žalbenim većem PKVS u roku od 30 (trideset) dana od prijema ovog rešenja (ASC-09-0096, ASC-10-0012 i dr.).

III

Suprotno ovoj odredbi, član 59.1 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 određuje da „Žalba mora da bude podnesena Specijalnoj komori u roku od dva meseca od uručenja presude stranci koja podnosi žalbu“. Međutim, član 9.5 Uredbe UNMIK-a 2008/4 prevladava kao norma višeg ranga. Prema tome, opseg primenjivosti člana 59.1 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 ograničen je na slučajeve koje ne obuhvata član 9.5 Uredbe UNMIK-a 2008/4. Prema tome, rok od 30 (trideset) dana od prijema ovog rešenja primenjiv je.

Član 20.1 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 predviđa da bilo koji rok propisan Uredbom UNMIK-a 2008/4 ili Administrativnim naređenjem mora da bude izračunat na sledeći način: Kada je period istaknut u danima, mora da bude izračunat od momenta kada je događaj nastupio (u ovom slučaju: uručenje rešenja), dok se dan kad je taj događaj nastupio ne uračunava u odnosni period (uporedite član 112 [1] Zakona o parničnom postupku, Službeni List 4/77-1478 i dr. SFRJ [ZPP], koji sledi isti model.

Osporeno rešenje uručeno je tužiocu 9. juna 2010. godine. To znači da je rok od 30 dana istakao 9. jula 2009. godine. Žalba je podnesena ovog istog dana, ali je upućena Vrhovnom sudu Kosova, sudu koji je jasno odvojen od PKVS. PKVS nije deo Vrhovnog suda Kosova, veće je to odvojena ustanova. Vrhovni sud preneo je žalbu PKVS, koju je PKVS primila 14. jula 2010. godine.

Stranka je odgovorna da podneske uputi nadležnome sudu. Ako je podnesak koji je vezan za rok upućen nenadležnom sudu (čak i ako je podnesen na vreme), za njegov prenos odgovorna je stranka. Ako konačno stigne do nadležnog suda nakon isteka roka, smatraće se da nije podnet na vreme.

To je ovde slučaj. Prema tome, žalba je jako kasno podnesena (vidi ASC-09-0096, ASC-10-0012, ASC-09-0021 i dr.).

Čak i kad bi se član 113 ZPP smatrao (direktno) primenjivim u ovom kontekstu (preko člana 70.3 (a) Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6), to ne bi pomoglo žaliocu: član 113 ZPP propisuje način dostavljanja podnesaka vezanih za rok nenadležnim sudovima, nalažući da se smatra da su ti podnesci podneseni u roku, ukoliko se njihovo podnošenje nenadležnom sudu može pripisati

neznanju ili očiglednoj omašici podnosioca". Međutim, ukoliko stranku uredno zastupa advokat, on/a ne može da ima koristi od takve odredbe. Obučeni advokati bi trebali da znaju razliku između PKVS i Vrhovnog suda kao dve odvojene ustanove. Obraćanje Vrhovnom sudu umesto PKVS je i više nego nepažnja, ukoliko je to uradio advokat. Iz istih razloga, molba za povraćaj u prvobitno stanje (član 117 ZPP) ne bi mogla da bude uspešna, tako da Žalbeno veće ne mora da napomene žalioca o toj mogućnosti pre nego što počne da odlučuje o predmetu.

Kao rezultat, žalba koje je podnesena nakon isteka roka mora da bude odbijena kao nedopuštena, bez bavljenja o njenom meritumu. Prema tome na sledeća pitanja ne moraju da budu dati odgovori, ali ih Sudsko veće može uzeti u obzir u slučaju da dođe do slične situacije: pravovremenost tužiočevog podneska od 19. februara 2010. godine, odgovarajući na nalog od 30. decembra 2009. godine (koji mu je uručen 18. januara 2010. godine), pitanje da se pojasni da li je tužilac u stvari nameravao da imenuje Kosovsku agenciju za privatizaciju (KAP) kao drugotuženika, ili jedino kao zastupnika prvotuženika, pitanje da li je tužilac prećutno odobrio delovanja svog zastupnika u slučaju da punomoćje nije smatrano da je dovoljno, direktno odgovarajući na nalog o dopunjavanju tužbe koju je prethodno podneo advokat, i pitanje do koje mere nalog za podnošenje prevoda na engleski jezik može da bude valjan, ako nije savetovao stranku o mogućnosti da traži pomoć u prevođenju (član 25.8 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/4). Da se podsetimo sudska praksa Žalbenog veća (vidi ASC-09-0072 i dr.) u vezi sa adresom koja nedostaje:

„Član 27.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 propisuje objavljivanje adrese za uručenje pismena tuženome u tužbi. Prem članu 28.2 (f) Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, u vezi sa članom 28.4 leg cit, nenavođenje adrese imaće za posledicu izdavanje naloga za dopunjavanje ili ispravljanje tužbe u propisanom roku, i odbijanje tužbe kao nedopuštene ukoliko se nalog ne ispuni na vreme.... Tom prilikom mora se istaći da u slučaju da tužilac tvrdi da je adresa tuženog dobro poznata, a da pritom to ne dokaže, preporučljivo je da se zatraži ta adresa (kao što je to u ovom slučaju uradilo Sudsko veće), međutim, konačno odbijanje tužbe kao nedopuštene bi značilo da dostavljanje pismena tuženome nije uručeno. Ili drugim rečima: Tužba jedino može da bude odbijena kao nedopuštene na osnovu člana 27.2 (c)

Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/&, ukoliko tužilac uopšte ne podnese adresu na zahtev, ili ukoliko se dostava ne izvrši na adresu za koju se tvrdilo da je poznata.“

Tačka 2 ožalbenog rešenja mora da bude poništena kada je reč o žalbi, jer instrukcije za podnošenje žalbe citiranjem zakona, bez ikakve diskrecije od strane suda, nisu rešenja koja moraju da budu izdata u izreci. Takav podatak može da bude dat unutar pravnog obrazloženja ili – još bolje- može da bude priložen jedino uz rešenje, ali ne može da bude deo njega (vidi ASC-09-0075, ASC-09-0108, ASC-10-0023, ASC-10-0036 idr.).

Prema članu 11 Uredbe UNMIK-a 2008/4 i članu 66 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, Sudsko veće mora da odluči o raspodeli troškova postupka u provstepenom postupku, a Žalbeno veće – kada konačno odlučuje o predmetu – o raspodeli troškova u oba postupka.

Na osnovu člana 57.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, Posebna komora izdala je Dodatna pravila postupka u vezi sa sudskim taksama, koja glase:

‘Član 10 Administrativnog Uputstva br. 2008/2 o ujednačavanju sudskih taksa Sudskog saveta Kosova od 27/11/2008 u vezi sa „taksenim tarifama“ ovim se - sa određenim specifikacijama – proglašava primenjivim za sudske postupke pred PKVS.

Članovi 10.9 do člana 10.23 su – mutatis mutandis – primenjivi za žalbene postupke pred Sudskim većem i pred Žalbenim većem.

Kao pojašnjenje, član 10.11 takođe je primenjiv za žalbene postupke protiv drugostepenih rešenja Sudskog veća.

(...)

Ta pravila stupila su na snagu 30. juna 2010. godine, dopunjujući i ispravljajući Dodatna pravila postupka u vezi sa sudskim taksama od 10. marta 2010. godine.

Oni takođe pokrivaju i odnose se na sve postupke PKVS od 1. januara 2010. godine, kako je propisano, i važe do 31. decembra 2010. godine.

Sudske takse u oba postupka sastoje se s jedne strane od takse za podnošenje podnesaka, i sa druge strane od takse za izdavanje rešenja.

Što se tiče žalbenih postupaka: Iznos takse za podnošenje žalbe kao što je istaknuto članom 10.11 Administrativnog uputstva Sudskog saveta Kosova br. 2008/2 o ujednjačavanju sudskih taksa ADJ je 30,-- evra.

Član 10.15 ADJ određuje da za rešenja kojima se odbijaju tužbe (kao nedopuštene) mora da bude plaćena jedino polovina iznosa takse kao što je određeno članom 10.1 ADJ (koji u principu temelji sudske takse prema vrednosti tužbe), najviše do 30,-- evra. Ovo se takođe odnosi na rešenja drugostepenog postupka (član 10.21 ADJ odnosi se na član 10.12 do 10.18 ADJ. Član 10.15 u vezi sa članom 10.21 obuhvata rešenja drugostepenog postupka kojima se žalbe odbijaju kao nedopuštene, kao i rešenja po žalbama na rešenje prvostepenog postupka koji ne ulazi u meritum predmeta.

Ukoliko se ne dokaže da je vrednost tužbe manja (u prvostepenom postupku od strane tužioca, u drugostepenom postupku od strane žalioca), prema članu 10.1 u vezi sa članovima 10.15 i 10.21, sudska taksa iznosiće 30,-- evra.

U ovom predmetu, vrednost tužbe je 3. 905,04 evra. Sudski trošak za rešenje u drugostepenom postupku je prema tome određen u iznosu od 12,50 evra.

Kao što je gore istaknuto, isto se odnosi na rešenje u prvostepenom postupku (osporeno rešenje još uvek nije nametnulo sudske takse).

Ukupno, za postupak će se primenjivati sledeće sudske takse:

Taksena tarifa član 10.15 u vezi sa članom 10.1 (rešenje u prvostepenom postupku)	12,50 evra
Taksena tarifa član 10.11 (podnošenje	30 evra

žalbe)

Taksena tarifa član 10.15 u vezi sa
10.21 i 10.1 (rešenja u drugostepenom

postupku)

12,50 evra

Ukupno

55 evra

Ove sudske takse snosiće žalilac.

Richard Winkelhofer, predsedavajući sudija EULEX

Torsten Koschinka, sudija EULEX

Mr.sc. Sahit Sylejmani, sudija

Tobias Lapke, EULEX upisničar
